

Futbol de ballarines

En una altra escala, quan el Betis va visitar Montilivi portava uns quants partits sense guanyar i a la seva qualitat hi va posar un punt més d'intensitat que el Girona FC. Una setmana després, a València el mateix Michel va reconèixer que no havien pogut competir amb l'ímpetu dels locals; i en la darrera jornada, el Mallorca sabia que només posant la cama a cada jugada podria sortir del descens. Ahir això ja se sabia, però el Girona FC no n'ha après. L'equip de Michel vol seguir jugant a futbol, sense veure que a aquestes alçades de la competició, rascar al rival, empènyer per cada pilota i entorpir tots i cadascun dels controls del jugador que es té al davant, dona més punts que una jugada maca o que qualsevol combinació, per perfecte que pugui ser. El futbol per no baixar és el del rock dur i el del heavy metal, però el Girona FC segueix posant música clàssica, per seguir fent un futbol de ballarines, esperant que la simple estadística porti una victòria, que ara en solitari, ja potser no serviria per res. A tres partits pel final, i a tir de pedra de dos dels tres equips que actualment estan en descens, només els resultats d'alguns rivals permeten mantenir certa esperança. Algú per posar Iron Maiden?

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/05/11/futbol-ballarines-130118190.html>